

Onko epätäydellisyys syntiä?

Olen kirjoittanut tästä aiheesta ihan oikeankin opetustekstin tai useampiakin, mutta koen nyt oikeaksi julkaista pari viestiäni Netmissionin keskustelupalstalla, joissa käsittelen vain ohuesti tätä asiaa. Innostuin kuitenkin ensi alkuun kirjoittamaan jotakin uuden luomuksen luonteenpiirteistä ja ominaisuuksista, jotka hän on Jumalan tekona Jumalalta lahjaksi saanut. Tunnistat tästä kuvauksesta Kristuksen, jonka tulisi tulla näkyviin jokaisen pyhän ja valitun elämässä. Jos elämäsi on synnissä rypemistä ja maailman riettauksiin osallistumista, ei armo ole saanut sinua kasvattaa. Tiit.2:11-14 Voi olla jopa niin, ettei sinussa ole Pyhää Henkeä, ellet pysty tai tahdo sanoutua irti synnistä, mikä sinua kietoo. Kristuksen elämä meissä on synnitöntä ja puhdasta vaellusta Jumalan pyhydessä ja hänen pelossaan. 2Kor.1:12 Ilman Kristuksen elämää ei ole pelastustakaan.

Jumalan luomina ihmisinä ja hänen tekoinaan emme elä synnissä sen vuoksi, että olemme epätäydellisiä. Epätäydellisyys ei ole syntiä Jumalan silmissä, sillä hän ei tahdo kenenkään nousevan kilpailemaan itsensä kanssa Jumaluudesta, sen kaltaisesta täydellisyydestä kuin mitä hänellä itsellään on. Se täydellisyys, mihin Jeesus opetuslapsia vuorisaarnassa kehotti, on vihollisen rakastamista ja synnittömyyttä, minkä Jumala voi omissaan vaikuttaa. Matt.5:43-48 Kun Stefanus vangittiin ja kivitettiin kuoliaaksi, olivat hänen kasvonsa kuin enkelin kasvot ja hän rukoili surmaajiensa puolesta. Apt.7:60; 6:15 Paavali olisi suonut itse olevansa kirottu pois Kristuksesta veljiensä tähden, jotka olivat juutalaisia, mutta elivät epäuskossa. Room.9:1-5 Vain Jumalan täydellisen rakkauden vaikutus ja ilmentymä uskovaisen sydämessä voi saada jotakin tällaista aikaan.

Se, mitä Jumala omissaan tekee, ei ole epätäydellistä, vajaata tai syntiä, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla vaan armonsa lahjan mukaan, tosi tarpeeseen. Kaikki, mitä Jumala omissaan tekee ja vaikuttaa, on pyhää ja täydellistä, synnitöntä. Jumalan tekojen ja vaikutuksen sanominen synniksi on syntiä ja johtaa tuomioon, ellei sellaisen väärän opetuksen levittäjä hylkää väärää opetustaan ja palaa takaisin suoralle tielle, jos on joskus sitä tietä vaeltanut ja Kristuksessa pyhitetty ollut. Pyhityksen hylkääjä joutuu kadotukseen: näin kirjoitti Paavali Jumalan käskystä. 1Tess.4:1-12 Harhaan joutunutta ei auta yhtään se, että hän sanoo pyhityksensä olevan Kristus, sillä synnissä eläminen ja tottelemattomuus johtaa joka tapauksessa paatumukseen ja kadotukseen. Hebr.3:12-4:13 Oikea pyhitys on erottautumista synnistä, perkeleestä ja maailmasta, niin ettemme antaudu syntiä palvelemaan. Jos joku opettaa toisin, on hän väärä opettaja sekä lähellä ikuista tuomiota kadotukseen. Room.6:1-23 Jumala ei salli itseään pilkattavan: joka lihaansa kylvää, se siitä turmeluksen niittää, mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää. Gal.6:1-9 Sen sijaan, että valehtelisimme totuutta vastaan ja sanoisimme tekevämme jatkuvasti syntiä, me noudatamme totuutta rakkaudessa ja pelastumme. Ef.4:11-16; 2Tess.2:1-18 Rakkaudessa elävä ja kasvava kristitty ei elä synnissä synnin orjana vaan on vapaa synnistä voidakseen olla kuuliainen Jumalalle, vanhurskaudeksi.

Uskovaisen ei ole tarkoitus olla sillä tavalla täydellinen kuin Jumala on, mitä hänen kaikkivaltiuteensa ja Majesteettiinsa tulee. Me emme pyri Jumalaksi Jumalan paikalle, mitä väärä ymmärrys täydellisyyden kehotuksesta tarkoittaisi. Kehotus täydellisyyden tavoittelemiseksi tarkoittaa kehotusta pyhään eli synnittömään vaellukseen. Hebr.6:1-8; Matt.5:43-48 Vaikka me emme saavuttaisi täydellistä synnittömyyttä ja synnitöntä vaellusta tässä maailmassa, niin voimme silti pyrkiä siihen ja tavoitella sitä. Meidän oma täydellisyytemme ja elämän vanhurskautemme ei ole pelastuksen perusta. Pelastuksen perustus on Jeesus Kristus ja hänen verensä: syntien sovitus Golgatan ristillä ja iankaikkinen lunastus rikkomuksistamme hänen veressään. Iankaikkisen elämän ja ruumiin ylönousemuksen toivo lepää Kristuksen täytetyn työn ja kuolleista ylönousemisen varassa. Mutta se, että Jeesus on täyttänyt sen tehtävän, mitä varten hänet maan päälle lähetettiin – syntien sovittaminen viattomana Jumalan uhrikaritsana – ei tarkoita sitä, että meillä olisi lupa tehdä syntiä, koska Jeesus täytti lain puolestamme. Sellainen opetus on harhaoppia, mikä johtaa paatumukseen ja sitä kautta hengelliseen kuolemaan ja kadotukseen. Synnin

tekeminen tappaa vuorenvarmasti eikä tahallaan syntiä tekevä ja synnissä elävä ihminen voi olla Jumalan lapsi.

Jumala ei kehota tai káske ketään tulemaan hänen vertaisekseen ja kilpailijakseen: varastamaan hänen kunniaansa sekä asemaansa Jumalana. Saatana on se, joka káskee ihmisiä olemaan jumala Jumalan paikalla ja kapinoimaan sillä tavalla häntä ainoata vastaan. Jumala kehottaa meitä ainoastaan olemaan täydelliset synnin tekemiseen nähden ja rakkaudessa, mikä on mahdollista Jumalan vaikutuksesta ja hänen tekonaan. Me voimme rakastaa toinen toistamme Kristuksen sydämellisellä rakkaudella niin kuin Paavali rakasti filippiiläisiä ja rakastaa Jumalaa yli kaiken, koska hän vaikuttaa sen meissä Henkensä ja sanansa kautta. Fil.1:6-11; 1Tess.2:1-13 Me rakastamme lähimmäistä ja Jumalaa lahjana saadulla rakkaudella. Room.5:5; 1Kor.4:7 Siinä ei ole mitään syntiä, mitä Jumala tekee ja vaikuttaa meissä. Jumala on luvannut tehdä meissä täydelliseksi uskomme teot, että Kristuksen Jeesuksen nimi kirkastuisi meissä: mitä syntiä siinä on? 2Tess.1:11-12

Raamatun mukaan Jumala vaikuttaa meissä tahtomista ja ajattelua, niin että hänen hyvä tahtonsa tapahtuu kauttamme ja meidän elämässämme. Fil.2:12-13 Jumala tekee meissä täydelliseksi uskomme teot, niin kuin jo totesin. 2Tess.1:11-12 Jumala on antanut meille kyvyn ajatella ja tehnyt meistä uuden liiton palvelijoita. 2Kor.3:1-6 Jumala vaikuttaa meissä kyvyn kaikkeen hyvään. Hebr.13:20-21 Kristus vaikuttaa meissä hyviä tekoja ja sanoja. Room.15:17-19 Jumalan armo tekee työtä meissä ja meidän kauttamme. 1Kor.15:10 Armo kasvattaa meitä, että me hylkäämme jumalattomuuden ja maailmalliset himot: me elämme pyhää, jumalista ja siveätä elämää Jumalan vaikutuksesta. Tiit.2:11-14 Me olemme Jumalan armosta sitä, mitä me olemme eikä hänen armonsa ole turha meitä kohtaan vaan tekee työtä meissä ja meidän kauttamme. 1Kor.15:10 Uskovaisen ei tarvitse hävetä itseään ja tekojaan, koska tekee ne Jumalassa: hän ei salaile syntejään, koska niitä ei ole. Joh.3:16-23 Uskovainen ei elä synnissä, niin että hänen tarvitsisi salailla jotakin. Me olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet ja suosittelemme itseämme ihmisten omilletunnoille. 2Kor.4:1-4 Miten tämä mahtaa sopia niiden nöyristelijöiden oppiin, jotka väittävät uskovaisten elävän jatkuvassa synnissä ja paatumuksessa?

Me olemme Jumalan tekoja ja vaellamme edeltä valmistetuissa teoissa. Ef.2:10 Herra on tehnyt kaikki meidän hyvät tekomme ja antaa meille rauhan. Jes.26:12 Uusi luomus, joka me olemme, ei ole lainkaan syntinen, vaan on Jumalan tekona täysin puhdas ja synnitön, täydellinen. 2Kor.5:17 Jumalasta syntynyt ei tee syntiä – siis elä synnissä Room.6 – ja sellaisia me olemme, hänen pyhänsä ja valittunsa. 1Joh.3:8-10

Joka kieltää Pojan ja Jumalan voiman eikä tuota hyvää hedelmää Jumalan kunniaksi ei voi pysyä Kristuksessa vaan hänet hakataan pois ja heitetään tuleen, niin että hän palaa ikuisessa tulesa ja kärsii rangaistuksen kadotuksessa. Joh.15:1-8; Room.11:13-23; 2Tim.2:12

Jos joku väittää Jumalan tekoja saastaisiksi, syntisiksi ja epäpyhiksi, tekee hän syntiä Luojaansa vastaan ja joutuu tuomion alaiseksi, mikäli jää elämään siinä synnissä. Me olemme Jumalan tekoja ja sen vuoksi pyhiä eli synnittömiä. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö uskovainen tunnusta hänessä asuvaa syntiä ja tekemiään syntejä, joihin on langennut. 1Joh.1:7-2:2; Room.7:14-25 Meissä asuu synti ja paha riippuu meissä kiinni, mutta synti ei hallitse kuolevaisia ruumiitamme: me kuoletamme Hengen voimalla ruumiin teot, niin että saamme elää. Room.8:1-16; Kol.3:1-11 Kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia ja elävät Hengen mielen mukaan, mikä on rauha ja elämä. Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan ja sellaiset eivät peri taivasten valtakuntaa, jotka lihan mielisistä ovat. Gal.5:13-25 Vaikka elämme lihassa, emme silti lihan mukaan sodi vaan aseemme ovat hengelliset ja vanhurskaat: me tukimme vastustajien suut tekemällä hyvää ja osoittamalla heille, että Kristus asuu meissä. Room.12:14-21; 2Kor.10:3-6 Hän, joka on meissä, on voimakkaampi kuin hän, joka on maailmassa. 1Joh.4:1-11

Kerskaaminen omasta synnistä ja syntisyydestä ei ole Jumalalle mieleen. Jumala tahtoo, että olemme mieleltämme puhtaat ja ajatuksiltamme pyhät, niin että puhtaasta sydäimestä

tuomme esiin hyvää eikä niin, että tuomme pahasta sydäimestä esille pahaa. Matt.12:33-37 Pahat ihmiset menevät yhä pitemmälle pahuudessa ja saastuvat, mutta pyhä pyhittyy eli tulee yhä enemmän synnistä erotetuksi. 2Tim.3:12-18; Ilm.22:11 Me elämme Hengen pyhityksessä ja palvelemme elävää Jumalaa vapaana synnistä, sen orjuudesta. Me emme juokse tämän maailman tavoin samaan rapakkoon rypemään synnin liassa niin kuin jumalattomat tekevät. 1Piet.1:1-11 Sen vuoksi jumalattomat pilkkaavat meitä, koska olemme vanhurskaat ja pyhät. Se on Jumalan armoa, että joku saa kärsiä syyttömästi vainoa ja pilkkaa vanhurskauden sekä Jeesuksen nimen tähden. 1Piet.2:19-25

Me muutamme kirkkaudesta kirkkauteen Jumalan kuvan eli Kristuksen kaltaiseksi niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. 2Kor.3:17-18

Uusi luomus ei ole vähimmässäkään määrin syntinen tai saastainen, koska on Jumalan teko, pyhä, puhdas ja vanhurskas.

Uuden luomuksen mukainen elämä tulee näkyviin kristityissä eli me elämme Kristuksessa ja hän elää meissä tuoden ilmoille hänen tuntemisensa suloista tuoksua.

Pakanat kiittävät meitä meidän hyvien tekojemme tähden Jumalan kiitokseksi ja ylistykseksi sekä kunniaksi. Matt.5:14-16

Me loistamme niin kuin kirkkaat tähdet tässä pimenevässä maailman ajassa pitäessämme tarjolla Jumalan sanaa todistukseksi kaikille ihmisille. Fil.2:15

On selvä ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä: ero on vanhurskaan hyväksi, mitä elämän vanhurskauteen ja pyhään vaellukseen tulee. Mal.4:18; Ef.4:17-6:20

Paavali kirjoitti: "Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä syntiä tehkö!" 1Kor.15:33-34 Jos uskovaiset elävät synnissä, ei heidän todistuksensa ole minkään arvoinen: kukaan ei tule uskoon, koska Jeesuksella ei ole parempaa tarjottavaa kuin tällä maailmalla. Room.2:11-29 Jos me rakastamme toisiamme niin kuin Kristus rakasti meitä, että antoi itsensä alttiiksi, niin maailma näkee meistä, että olemme Jeesuksen opetuslapsia. Jos keskinäinen rakkaus puuttuu, ei kukaan ota todistustamme vastaan. Joh.13:34-35; 17:20-23; Ef.5:21-33

Paavali ei sanonut, että meidän täytyy tehdä koko ajan ja joka hetki syntiä voidaksemme olla pyhät sekä valitut, jotta armo suureksi tulisi. Päinvastoin: Paavali kieltää ankarasti samassa yhteydessä synnissä elämisen, sen tekemisen. Room.5:20-6:23

Vain äärimmäisen harhaoppiset ja teeskentelevät uskovaiset voivat sanoa, että uskovaisten elämä jatkuvasti synnissä, sitä palvellen, yhtä paatuneena kuin tämän maailman jumalattomat. Valitettavasti tällainen väärä opetus on saanut yhä enemmän jalansijaa lopun ajan luopuneessa porttokirkossa, useimmissa lahkoissa, joita seurakunniksi nimitetään. Niiden jäsenet ovat johtajista rivimieheen asti nöyristeleviä, ylpeitä, itsekkäitä, rahanhimoisia, ahneita, ulkokullattuja, oman kunnian tavoittelijoita, haureellisia, pilkkapuheiden pitäjiä, herjaajia, tottelemattomia, ihmisten mielistelijöitä oman etunsa tähden ja totuudesta luopuneita sieluparkoja, joille pimeyden synkeys on ikuisiksi ajoiksi varattu. Sellaisten kanssa ei pidä yhdenkään kristityn veljeillä vaan jumalattomaa tai eksynyttä veljeä pitää varoittaa, ettei tämä joutuisi helvettiin. Ehkäpä Jumala antaa vielä mielenmuutoksen, niin että eksynyt palaa suoralle tielle ja selviää perkeleen pauloista, joka on vanginnut hänet tahtoaan tekemään? 2Tim.2:19-26

Meillä on Kristuksen mieli. 1Kor.2:16

Meillä on Kristuksen luonteenpiirteet ja ominaisuudet hyvänä hedelmänä, jonka Jumala meissä vaikuttaa. Gal.5:22 Sellaista vastaan ei ole laki. Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, ystävällisyys, sävyisyys, hyvyys, itsensä hillitseminen, uskollisuus ja pitkämielisyys. Ahdistusten kestäminen lisää meissä kärsivällisyyttä, mikä saa aikaan toivoa eikä toivo saata

meitä häpeään, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meihin Pyhän Hengen kautta. Room.5:1-5 Osoitamme avuissa ymmärtäväisyyttä ja veljellisessä rakkaudessa kärsivällisyyttä. Niin me selviämme Jumalan lahjan ja voiman kautta maailman himoista. 2Piet.1:1-11

Me olemme saaneet uudistua vanhurskasten mielenlaatuun ja kasvamme yhä enemmän siinä. Luuk.1:17

Me muutamme jatkuvasti yhä enemmän Kristuksen kaltaiseksi sisäisen ihmisemme puolesta ja Jumalan vaikutuksesta. Ef.3:14-24; 2Kor.3:17-18; Room.7:22

Jeesus puhdistaa ensin astian sisäpuolen, että sen ulkokuorikin tulisi puhtaaksi.

Kun sydän on ajatuksia myöten puhdas, vanhurskas ja pyhä, niin silloin Kristuksen elämä näkyy meistä ja olemme vapaat synnistä. Jeesus tekee meidät todella vapaiksi. Joh.8:31-36 Se on mahdollista mielen muuttumisen kautta. Kun mieli ei ole tehdä syntiä vaan on synnistä pois päin, vanhurskautta kohden, ei Jumalan käskyjen pitäminen ja pyhä vaellus ole raskas vaan kevyt kuorma, sopiva ies, jonka Jeesus antaa meidän harteillemme. Matt.11:28-30

Kun vanhurskaan ei tee mieli tehdä syntiä vaan hänen mielihalunsa on hyvän tekemiseen sekä pahan karttamiseen, niin silloin hänessä kirkastuu Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen nimi. 2Tess.1:11-12; Joh.15:8

Rakkaus Jumalaan on se, että me pidämme hänen käskynsä eivätkä ne ole raskaat. 1Joh.5:3

Me tottelemme ja palvelemme Jumalaa mielihyvin, olemme kuuliaiset Pojalle. Joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä. Joh.3:36

Jos olet syntinen ja kerskaat syntisestä mielenlaadustasi, niin tee parannus. Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. Snl.28:13 Vielä vähemmän pelastuu sellainen, joka kerskaa synneistään ja elää niissä häpeämättä lainkaan syntejään. Ps.10 ja 13

Lihanmielinen ja mieleltään syntinen ei kelpaa Jumalalle. Jumala voi puhdistaa sinun sydämesi uskolla Pyhän Hengen ja Jumalan sanan vaikutuksesta, niin ettet enää pahaa himoitse vaan ajattelet, tahdot, sanot sekä teet hyvää, elät vanhurskaasti Jumalan tahdon mukaan kaikessa, mihin hän antaa sinulle voiman. Me pelastumme Jumalan voimasta viimeisenä aikana ilmestyvään pelastukseen, uskon kautta. 1Piet.1:5

Puhtaasta sydäimestä lähtevät puhtaat sanat ja synnittömästä sydäimestä lähtee pyhä vaellus. "Yli kaiken varottavan varjele oma sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee." Snl.4:23 Uskovainen ei saa antaa minkään hengen tai lihan saastutuksen pysäyttää Hengen pyhitystä. 2Kor.7:1 Kaikki synti ja pahuus on pantava pois, jos mielitään pelastua. 1Piet.2:1ss; Hebr.12:1-17; 1Tess.4:1-12

Pietari sanoi: "olkaa pyhät, sillä Jumala on pyhä: tulkaa kaikessa vaelluksessanne pyhiksi!" 1Piet.1:11-25 Apostoli ei tällaista kirjoittaisi, ellei se olisi Jumalan voimalla mahdollista. Paavali neuvoi saattamaan pyhityksen eli synnistä ja maailman himoista erottautumisen täydelliseen päätökseen. 2Kor.7:1 Se on mahdollista Jumalan voimasta. Vaikka emme olisi täydellisiä vaan lankeaisimme joskus syntiin ja lihan mieleen, on mielemme silti pois päin synnistä vanhurskautta kohden. Kaikki synti ei ole kuolemaksi, mutta jos joku veli elää tahallaan synnissä katumatta sitä ja pyrkimättä siitä eroon, on hänet poistettava pyhien keskuudesta ja jätettävä saatanan haltuun kuritettavaksi. 1Joh.5:14-21; 1Kor.5:1-13 Synnin tekeminen on uuden liiton epäjumalanpalvelusta eikä sitä pidä suvaita vähäisessäkään määrin. Kol.3:1-11; Ef.5:1-14; Matt.6:24 Me pyrimme täydellisyyteen, vaikka emme sitä tässä ajassa saavuttaisikaan. Hebr.6:1ss. Vasta taivaassa meidän päällemme puetaan voittoseppele, mutta miten käy sen, joka ei kilvoittele säädosten mukaan vaan on tahallaan tottelematon Jumalaa

kohtaan? 1Kor.9:23-27 Sellainen oksa hakataan poikki ja poltetaan tulesa aivan niin kuin apostolit ja Herra itse opettivat. Joh.15:1-6; Room.11:13-23

Olen huomannut sen, että sääntöjä ja käskyjä vieroksuvat "uskovaiset" toimivat Jumalan vihollisina. He opettavat Kristuksen lain ja Jumalan rakkauden sijasta anarkiaa, missä ei tarvitse mukamas totella ketään tai mitään, mutta Raamatun pyhät tottelivat jopa jumalattomia isäntiä Jumalan käskyistä puhumattakaan. On tietysti myös turhia sääntöjä ja käskyjä, jotka ovat ihmisten keksimiä perinnäissääntöjä eikä niitä tarvitse noudattaa. Matt.15:1-9; Kol.2:13-23 Nämä pitää kuitenkin osata erottaa Jumalan antamista ohjeista ja neuvoista seurakunnalle, niin ettei hyljätä myös oikeita säädöksiä väärin ohella. (esim. 1Kor.7) Me emme elä laittomuudessa vaan Kristuksen laissa ja vapauden laissa, mikä tarkoittaa Jumalan käskyjen ja Jeesuksen sanojen pitämistä, rakkauden korkeimman käskyn mukaan vaeltamista. Jaak.1:25; 1Kor.9:21; Matt.22:37-40; Joh.13:34-35; Gal.5:1-26

Jotkut luulevat erheellisesti, että rakkauden käsky on korvannut kaikki muut käskyt eikä niitä tarvitse noudattaa, mutta asia on juuri päinvastoin: uskovaisen tulee noudattaa kaikkia hyviä Jumalan käskyjä, sillä ne pitävät yhtä rakkauden suurimman kaksoiskäskyn ja kultaisen säännön kanssa. Room.13:10; Matt.7:12; 22:37-40 Jos rikomme pienempiä käskyjä vastaan, niin rikomme samalla myös suurinta käskyä vastaan. Jos pidämme suurimmat käskyt, niin pidämme myös pienimmät. "Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinän." Gal.5:9 Jos annat pirulle pikkusormen, vie se koko käden. Kun alat tehdä vähän syntiä ja jatkat tahallaan sen tekemistä, olet lopulta synnin orja etkä pääse siitä vapaaksi ilman Jumalan armon nostavaa vaikutusta. Jokainen synnin orja on aloittanut "rikollisen" tiensä pienestä: ensin yksi ryyppy, sitten koko pullo ja lopulta ollaan juomareita. Ensimmäinen yksi pikku seksikokeilu, sitten vapaata seksiä ja lopulta ollaan perverssejä pornon orjia. Synnillä on taipumuksena lisääntyä, samoin vanhurskaudella. On parempi, että uskovainen kasvaa vanhurskaudessa ja Jumalan rakkaudessa eläen pyhityksessä kuin että hän lähtee kulkemaan synnin tietä ja paatuu pois elävää Jumalaa seuraamasta. Synti pettää eikä sen tuho vaikutuksia pidä koskaan aliarvioida. Monet syntiin kevyesti suhtautuvat veljet ja sisaret rypevät tänään julkijumalattomuudessa häpäisten oman ruumiinsa ja Kristuksen ristin, kun vielä todistavat riettaudessaan olevansa uskavaisia ja Jumalan lapsia. Todistaminen Jeesuksesta ei ole sinänsä väärin, mutta elämä synnissä on ja sen vuoksi Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa. Room.2:11-29

Käskyjen noudattaminen ei tapahdu pyhityksessä elävältä kuitenkaan pakosta ja helvetin uhan vuoksi vaan vapaaehtoisesti, koska rakkaus vaatii meitä, että elämme vanhurskaasti Jumalan tahdon mukaan. Me emme tahdo toimia luontoamme vastaan vaan noudatamme mielellämme Jumalan sanan ohjeita. Jos jollakin "uskovaisella" ei ole tätä vanhurskusten mielenlaatua, on syytä kyseenalaistaa hänen uskonsa tai ainakin rukoilla mielenmuutosta Jumalalta, ettei synti saisi turmella hänen elämänsä ja olla vahingoksi läheisille. Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä emmekä tee mitään paha lähimmäiselle. Syntiä tekevä vahingoittaa aina lähimmäistä ja itseään, mikä on rikos Luojaan vastaan, joka on meidän Isämme.

Mikä on se ihmeellinen valheen eksyttävän hengen voima, mikä saa uskovaiset luulemaan, ettei synti tapa heitä ja on hyväksyttävää sekä suvaittavaa meidän elämässämme? Tätä minä vain ihmettelen, kun törmään yhä uudestaan syntiä suosiviin ja suositteleviin "kristityihin", jotka eivät tunne Herraa ja hänen vanhurskasta tahtoaan meitä kohtaan. He eivät ole osallisia Jumalan hyvyydestä meitä kohtaan, jotka olemme Kristuksessa. Sen sijaan he tekevät myyräntyötä levittäen vihaa ja katkeruutta sekä kateutta, että Jumalan hyvä työ turmeltuisi hänen omissaan. Typerintä on se, että he yrittävät saada uskovaisia häpeämään sen vuoksi, että me elämme pyhää elämää ja tottelemme Jumalaa. Se on mukamas ylpeyttä, jos niin teemme ja nöyryyttä on tunnustaa olevansa suuri syntinen, Jumalan tahtoa vastaan rikkova kapinallinen.

Synti on pelkästään tuho voima ja vahingollinen, mitä ei tule vähäisessäkään määrin suosia. Synnin saa tosin anteeksi, mutta tahallista kapinaa ja vihamielisyyttä Jumalaa kohtaan ei saa

koskaan anteeksi. Se johtaa senkaltaiseen paatumukseen, mistä ei ole paluuta takaisin armoon. Hebr.6:1-8 Kuka on se mieletön, joka leikittelee synnin kanssa ja harjoittaa sitä uskoontulonsa jälkeen sitä lainkaan katumatta tai pyrkimättä siitä eroon?

Ihminen ei voi itse itseään muuttaa, mutta on varmaa, että Jeesus muuttaa ne, jotka hänen omiaan ovat. Jeesus tekee synnin orjasta täysin vapaan antamalla hänelle synnit anteeksi ja vaikuttamalla hänessä mielenmuutoksen, niin ettei uskovainen ja pyhä tahdo enää synnissä elää.

Jos mielesi on hyvän tekemistä kohden ja pois päin synnistä, olet vapaa synnin orjuudesta: siihen Jeesus omiaan kuljettaa. Missä on Herran Henki, siinä on vapaus. Kristityn vapaus on vapautta synnin ja saatanan hallintavallasta, niin että voimme rakastaa lähimmäistä kuin itseämme ja Jumalaa yli kaiken. Me olemme vapaat synnistä, jotta voimme palvella kuuliaisuutta, vanhurskaudeksi. Room.6:15-23 Hengen pyhityksen palkka on iankaikkinen elämä, joka saadaan armosta ja Jumalan voiman vaikutuksesta, kun pysymme hänessä, joka antaa meille uskon ja vaikuttaa sitä lisää. Luuk.17:5; Joh.6:29; 2Piet.1:1; Kol.2:12 Jos joku luopuu pyhityksestä ja hylkää Jumalan sanan, hylkää Jumala hänet eikä peruutukselle ole enää sijaa: on vain kauhea tuomion odotus. Näin käy jokaiselle, joka luopuu elävästä Jumalasta ja julki häpäisee Jumalan Pojan synneillään. Ei jää kenkään siitä rankaisematta: voi jumalaton, hänen käy pahoin! Hebr.10:25-31; 12:1-17; 3:12-15; 2Aik.24:20; 1Sam.15:22-23; Jes.3:11

Viesti setrille 1

Nyt ei ole kysymys siitä, etteivätkö tähän keskusteluun osallistujat tunnusta uskovien tekevän syntiä ja olevan syntisiä lihansa puolesta: paha riippuu meissä kiinni ja synti asuu meissä. Jeesus on ainut synnitön ja syntymästään asti syntisestä sukukunnasta erotettu, koska sikisi Pyhästä Hengestä eikä koskaan langennut syntiin.

Nyt on kysymys väärästä opetuksesta, jota mm. sinä olet täällä levittänyt, setri; opista, jonka mukaan epätäydellisyys on syntiä ja ihminen tekee syntiä jopa silloin, kun ei ajattele mitään, koska laiminlyö velvollisuutensa ongelmien poistamiseksi maailmasta. Jos tämä kaikki olisi syntiä, niin silloin myös Jeesus olisi ollut syntinen. Jeesus ei poistanut maailmasta vääryyttä ja puutetta, vaikka olisi Jumalan Poikana voinut sen tehdä, mikäli ihmisten tahdolle ei anneta valtaa päättää asioista. Yhdellä syntisellä ihmisellä on vielä vähemmän mahdollisuuksia vaikuttaa maailman epäkohtien poistamiseen kuin kaikkivaltiaan Jumalan Pojalla, joten miten ihmeessä sanot synniksi sellaista, mitä edes Poika ei tehnyt - tarkoitan laiminlyöntejä?

Oppi siitä, että epätäydellisyys on syntiä ja ihmisen tulisi olla täydellinen tai itse asiassa täydellisempi kuin Jumala, on perkeleestä. Sen mukaan lakatakseen synnistä yhden ihmisen pitäisi poistaa maailmasta kaikki vääryys ja epäkohdat, mitä edes Jumala ei tee, koska sellainen epätäydellisyys ja vajavaisuus, mikä jättää maailmaan syntiä ja epäoikeudenmukaisuutta, on mielestänne syntiä.

Raamatun mukaan uskovainen tekee vanhurskautta, mutta väärämielisten mukaan se vanhurskaus on syntiä, koska ei ole sillä tavalla täydellistä kuin he opettavat. Meidän kaikki hyvät tekemme on kuitenkin Jumala tehnyt ja me olemme hänen tekoaan, niin että vaellamme edellä valmistetuissa teoissa, jotka Jumala meissä vaikuttaa, niin että ne uskomme teot ovat täydellisiä, mitkä Jumala kauttamme tekee. Myös se luonteenlaatu, jonka Jumala vaikuttaa ja uusi luomus, jonka hän on tehnyt ja jota hän kasvattaa, on täydellinen synnittömyyteen nähden, mutta sehän ei sovi teidän opetukseenne, joten teidän on väännettävä vinoon kirjoituksia, että saisitte pyhän ja valitun näyttämään syntiseltä ja jumalattomalta.

Te ette muuta mieltänne, koska sielun vihollinen on vanginnut teidät tahtoaan tekemään.

Raamatun opetuksen mukaan uskovainen voi lakata synnistä ja Jumalan voimalla lakkaakin.

Me voimme panna Jumalan voimalla pois pahuuden, ulkokultaisuuden, herjan, panettelun, valheen, haureuden, aviorikokset, juomingit, mässäykset, lahkolaisuuden, ylpeyden, itsekkyyden, vihamielisyyden, murhan ja kaikenlaiset himot, jotka sotivat sieluamme vastaan. Synti ei sido uskovaista eikä uskovainen elä synnissä, toisin kuin väärät opettavat. Armo ei ole lupalappu synnin tekemiselle vaan kasvattaa meitä pois synnistä, niin että elämme Jumalalle häntä ainoata totellen, hänen vaikutuksestaan. Jumalan totteleminen ei ole syntiä vähäisimmässäkään määrin.

Me tottelemme Jumalaa sen vaikutuksen ja lahjan mitan määrän mukaan, mitä Herra meissä vaikuttaa. Jumalan vaikutus ja teot meissä eivät ole syntiä, vaikka väärämielisten mukaan syntiä onkin, koska ei ole täydellistä.

Perkele on se, joka pyrki Jumalan vertaiseksi, mutta uskovaiselle riittää se, ettei pyri jumalaksi Jumalan paikalle vaan on epätäydellisenä alamainen hänelle, kuitenkin ilman syntiä. Vaikka lankeamme syntiin, emme jää siinä elämään. Tämän Raamattu kertoo selvästi varsinkin kreikankielisessä Raamatussa, missä on eri aikamuodot yksittäisille synnin teoille ja jatkuvalla synnissä elämiselle. (1Joh.2:1; 3:8-10) Uskovainenkin voi siis langeta syntiin, mutta jos uskovainen elää koko ajan synnissä, paatuu hän synnin peittämänä pois Herrasta. Muu opetus on perkeleestä ja johdattaa uskovaisia harhaan, väärään nöyristelyyn Jumalan ja ihmisten edessä. Sellainen on tottelemattomuutta, itsekkyyttä ja ylpeyttä, mistä tulee tehdä parannus, eli synti tulee tunnustaa, pyytää anteeksi ja hyljätä, niin uskovainen saa elää. Jumalan voimasta on mahdollista kuolettaa Hengellä ruumiin teot aivan kuten Raamatussa opetetaan eikä se ole syntiä.

Hengen pyhitys ei ole syntiä vaan Jumalan vaikutusta sekä Kristuksen elämää meissä. Kristuksen elämää ei ole se, että elämme synnissä, syntiä tehden ja sen orjana.

Kuolettakaa maalliset jäsenenne, saastaisuus, ahneus, haureus, väkivalta ja muut himot. Tämä on mahdollista mielen uudistuksen kautta, jonka Jumala vaikuttaa omissaan. Tottelemattomat eivät tahdo muuttua, koska pitävät kiinni synnistä rakkauden vuoksi syntiä kohtaan. He sanovat rakastavansa Jeesusta, mutta rakastavat enemmän syntiä ja jatkavat sen vuoksi synnissä elämistä. Heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman.

Kieroimmillaan saatanan kätyrit tekeytyvät nöyriksi sanoessaan olevansa suuria syntisiä ja tekevänsä syntiä. Synti on aina hulluuden työ ja vihollisuus Jumalaa vastaan. Synti johtuu itsekkyydestä ja on ylpeyttä, Jumalan rakkauden vastakohta. Uskovaisilla ei ole lupa elää synnissä ja olla Jumalan vihollisia, tehdä syntiä. Joka kerskaa ylpeydestään ja syntisyydestään on Jumalan vihollinen, koska ei muutu mieleltään kuuliaiseksi Jumalan lapseksi, jollaisia me pyhät olemme. Tottelemattomia kohtaa Jumalan viha, mutta uskovainen ei ole tottelematon vaan on kuuliainen Pojalle.

Onko Jumalan totteleminen syntiä, setri?

Tee parannus, vanha ihminen. Etkö huomaa, miten naurettava ja ristiriitainen kyöstiläinen oppi on?

Viesti setrille 2

Eräs harhaoppiseksi väitetty ihminen on nähnyt näyn, jossa oli kolme joukkoa kristittyjä.

Ensimmäinen joukko kuvasi hurmoshenkisiä eksyneitä, menestysteologeja ym. synnittämiä, jotka luulevat voivansa ohjata Pyhää Henkeä. Uskovainen ei hallitse tai ohjaa Pyhää Henkeä vaan Pyhä Henki ohjaa ja hallitsee uskovaista, niin että "Henki kuljettaa Jumalan lapsia." Room.8:13-16

Toinen joukko kuvasi edellisten kriitikoita, jotka ovat hengellisesti kuolleita konservatiivisessa teologiassaan, mikä on täynnä perinnäissääntöjä ja väärää oppia, kirkollista hapatusta.

Kolmas joukko on se, jota toinen ryhmä luulee kuvaavan heitä itseään. Kolmas ryhmä on se, joka sanoutuu irti molemmista edellä mainituista ja torjuu vihollisen myrkkypilven hyökkäyksen eli väärän valheen hengen aiheuttaman luopumuksen. Me olemme niitä, jotka voitamme Jeesuksen todistuksen ja Karitsan veren kautta. Me sanoudumme irti isien turhista perinnäissäännöistä ja nöyristeleivistä perkeleen opeista. Me emme elä valheessa, ahneudessa ja rahan himossa omaa kunniaa etsien, niin kuin menestysteologit ja muut "hengen uudistus kirkossa" -liikkeen eksyneet.

Toinen ryhmä on yhtä paha ja eksyttävä kuin ensimmäinen. Toivottavasti joku kuivettunut oksa tästä fariseusten toisesta ryhmästä lukee nämä sanat ja tajuaa kääntyä pois siitä väärän kriittisyyden hengestä, mikä on väärin oppien ja harhautuneen uskonnollisuuden siivittämää.

Viesti setrille 3

Nälänhädästä: syytös kristityille, että nämä elävät jatkuvasti synnissä rypien, koska eivät anna kaikkea omaisuuttaan nälkään kuolevien hyväksi.

Kerropa sinä, mikä on Jumalan tahto nälänhädän poistamiseksi.

Onko se yksin uskovaisten vastuulla?

Onko se yksin uskovaisten syy, että nälkään ja puutostauteihin kuollaan?

Onko se edes ensisijaisesti uskovaisten syy, niin että heiltä voitaisiin ensisijaisesti vaatia asian korjaamista vai ovatko syytä esimerkiksi noiden valtioiden rikkaat ja poliittiset päättäjät sekä hallitsijat, jotka käyttävät maan varat asevarusteluun, sotaan ja itsensä rikastuttamiseksi?

Miten voit järjestää avun siten, että se löytää ajoissa perille sinne, missä sitä tarvitaan? Avustukseen käytettävä raha riittäisi luultavasti jo nyt pelastamaan kaikki nälkäkuolemalta, jos se käytettäisiin tehokkaasti ja oikeisiin kohteisiin oikeaan aikaan. Miten tämä huono organisointi voisi olla kristittyjen vika tai syy, niin että Jumala vaatisi meidät tilille siitä?

Riittäisikö se, että antaisit ensin puolet kaikesta mitä omistat? Sinullehan jää puolet vielä jäljelle, joten siitäkin pitää antaa puolet ja taas puolet ja niin edelleen, kunnes sinulle ei jää mitään. Kuka elättää lapsesi ja vaimosi, kuka elättää sinut? Onko Jumalan tahto se, että jokainen kristitty antaa kaiken ja joutuu itse kerjuulle?

Neuvo sinä nyt meitä syntisiä, kun olet itse niin vanhurskas synnissä rypiessäsi ja siitä kerskatessasi.

Tunnenko kenties sinut?

Petteri Haipola, 18.5.2006